

Biết Tấm nuôi cá bống, dì ghẻ bèn sai Tấm đi chăn trâu ở một nơi thật xa. Trong khi Tấm đi vắng, mẹ con Cám bắt bống lên làm thịt.

Chăn trâu về, Tấm lại ra giếng cho bống ăn, nhưng gọi mãi chỉ thấy một vệt máu nổi lên mặt nước. Thương bống quá, Tấm bùng mặt khóc.

Bụt lại hiện lên, bảo Tấm tìm nhặt hết xương cá, bỏ vào bốn chiếc lọ rồi chôn ở bốn chân giường.

Nhờ gà trống giúp đỡ, Tấm tìm thấy xương bố bị vùi dưới đồng tro, nàng lấy đem bỏ vào lọ, chôn ở bốn chân giường như lời Bụt dặn.

Tấm càng lớn càng xinh đẹp. Mẹ con Cám thấy thế thì càng căm ghét Tấm hơn.

Mùa xuân đến, làng mở hội. Biết tin nhà vua về tham dự nên dân làng nô nức kéo nhau đi.

Mẹ con Cám cũng tất tả sắm quần áo diêm dúa. Dì ghẻ trộn thóc với gạo bắt Tấm nhặt, khi nào xong mới được đi hội.

A colorful illustration featuring a large, dark brown bowl filled with white rice porridge (cháo) topped with yellow grains. Two small brown birds are perched on the porridge, facing each other. Numerous other similar birds are shown in flight around the bowl. The background consists of stylized, layered clouds in shades of yellow, orange, and green, with a red ribbon-like shape flowing through the scene. The overall style is whimsical and folk-art inspired.

Nhật mãi không xong, Tấm tủi thân òa khóc. Bụt lại hiện lên hỏi: “Con muốn đi hội phải không?”

Tấm nghẹn ngào đáp: “Vâng, nhưng dù có nhật xong thóc thì con cũng không có quần áo đẹp để đi dự hội!”

Bụt bèn gọi bày chim sẻ đến nhật thóc. Chỉ một loáng, gạo và thóc đã được xếp riêng gọn gàng.